

Posamezna številka:

60 vinarjev.

TABOR* izhaja vsak dan, razven nedelja in praznikov, ob 18. uri z danom naslednjega dne ter stane vsakodnevno 120 K, polletno 60 K, letno 120 K, mesečno 10 K. Inserati po dogovoru. Pri večkratni objavi popust.

Narodna uprava TABORA*, MARIBOR, Jurčičeva ulica št. 4.

Posamezna številka:

60 vinarjev.

UREDNIŠTVO se nahaja v Mariboru, Jurčičeva ul. št. 4, I. nadstropje. Telefon intern. št. 276. UPRAVA se nahaja v Jurčičevi ulici št. 4, pritličje, I. nadstropje. Telefon št. 24. SHS poštnoštevilni znak št. 11.787.

Na naročila brez denarja se ne ozira. — Rokopisi se ne vračajo.

TABOR

Leto: I.

Maribor, torek 14. septembra 1920.

Številka: 15.

Zunanjepolitična debata v narodnem predstavništvu.

Konec delavskega gibanja v Italiji. — Nemška kolovajstva na Koroškem. — Čehoslovaška komisija v Mariboru.

Italijanska revolucija.

Maribor, 13. septembra.

Dežela večnih delavskih nemirov, kraljevina Italija doživlja te dni novo, težko bolezen, morda najtežjo vseh dosedanjih. O vzrokih njene bolezni se je že mnogo govorilo in pisalo, radi tega se hočemo takrat omejiti strogo samo na sedanjí izbruh.

Kakor spijo pod italijansko zemljo ogujene sile, ki tu in tam izbruhnajo na dan skozi kraterje Vezuva, Etne in Stromboli, tako spi tudi v masi italijanskega ljudstva, v izžemanih in zlorabljenih razredih delavcev vseh kategorij in gnotno še slabše stoječih kolonov prilajena sila gneva in obupa, ki išče oddiha v neprestanih stavkah, ustankih in pobudah. Italija je gospodarsko skrahirano dežela in ta skrahiranost tlači vse njeno življenje, najbolj pa nižje plasti, ki postajajo vedno bolj apatične ter se v obupu oklepajo komunizma, čeprav vejo, da jih komunizem zamore isto takomalo rešiti, kakor sedanjí sistem, da, da bi jih ta vrgel še globlje v prepad, v še večjo socialno bedo. Tega se zavedajo tudi italijanski delavski voditelji sami in ravno tu tiči ves vzrok, zakaj se italijanski revolucionarni pokreti vselej končajo brez preobrata, ki je končni in naravni cilj vsake revolucije, koje ne uniči protirevolucija, česar pa v Italiji ni.

Sedanje delavsko gibanje je samo tako močno in tako obsežno, da bi lahko v par urah zrušilo prestol Savojevcev, ter postavilo na kvirinal kakakega Ljenina ali Trockega, posebno še radi tega, ker bi vladno vojaštvo, ki je do skrajnosti demoralizirano, ne moglo niti najmanj ovirati njihovega

del. Toda vzemimo slučaj, da bi se to tudi res izvršalo. Kaj ki bilo potem? Sovjetska Italija bi izgubila že takoj prvo uro še ono malo možnosti do životarjenja, ki jo ima kraljevstvo. Italiji prinaša danes še največ industrija, mora pa za to industrijo uvažati surovine in premog. Z vzpostavitvijo sovjotov, bi inozemstvo mahoma ustavilo dovoz teh dveh prevažnih stvari in industrija bi obstala, obstale bi pa tudi železnice, parobrodi. S tem pa bi bila tudi izključena možnost dobiti iz inozemstva živila, tudi če bi jih to hotelo dati, na kar pa niti misliti ni, posebno, ker bi ne bilo denarja za ta živila na upanje pa bi sovjetski Italiji nihče nič ne dal. Brez uvoza inozemskih živil, pa bi ostalo polovico prebivalstva Italije brez hrane. Vsled tega bi nastala zmeda, ki bi povzročila najstrašnejšo katastrofo, ki je kedaj doletela kak narod sveta. Milijoni bi umirali od glada, klali bi eden drugega, bežali bi v svet, samo če bi mogli, v obupu bi se metali v morje.

To grozno sliko imajo pred očmi voditelji italijanskega ljudstva, to grozno sliko ima pred očmi tudi italijanska meščanska vlada in radi tega ve, da se ji, dokler je še kaj treznih delavskih voditeljev, preobrata ni treba bati. Tu tiči tudi vzrok, da je ostala ta vlada napram sedanjemu gibanju — pasivna, da ga je kratkomalo pustila naj se svobodno razvije ter zamre samo od sebe. Da je njena taktika prva, dokazujejo najnovejši dogodki. Delavstvo, ki je že ustanovilo sovjete ter socializiralo tovarne, uvideva, da je tako še slabše, kakor je drugače ter se je sovjetov ter socializacije že naveličalo. Gibanje zamira samo od sebe,

se je vilo njeno polno telo iz tolmuna; zdaj jo je videl, v vsej njeni kipeči, nezakriti lepoti, kako se je, v Evimem kostumu, bokata in prsata, dvigala iz vode in si z bleščočima rokama škropila potočnico v obraz in prsi, legala ploskoma vznak in narobe v vodo in plavala kakor velika, gibka, bela riba po tolmunu.

Prijetno razburjen se je odtihotapil Konrad s svojega ogleda nazaj do tistega mesta, kjer je bila spravljena Mimina obleka; tu se je skrtil in čakal; samó ena misel je bila v njem:

»Moraš biti moja, ti lepa Eva!« —

V tolmunu je medtem še vedno pljuskovalo, zdaj močneje, zdaj rahleje. Vrbe ob potoku so časih prilajeno zašumele v lahнем vetru; v goščavi je zaprhuvalo, preko gaja je zletel preplašen ptič — mahodraje so utonile temne peruti v daljavo... Vedno neznosnejša je postajala vročina; bleščéče nebo je modrelo v čistem blesku in se dvigalo više in više...

Nedolgo zatem je v vejevju ob potoku zašumelo in se zganilo. Mlinarica se je vračala iz svoje kopeli; vsa mokra še od vode, glavo rahlo nagnjeno, se je, bela in kipeča, motala skozi grmovje ter si z rokama in z

revolucija se razblinja, ne da bi dozorela v preobrat. Za nekaj dni bo v Italiji zopet normalno življenje, samo država bo z izboljšanjem, ki ga bo morala privoliti, delavstvu — še na slabšem, kakor je bila doslej. Z novimi, delavstvu dovoljenimi koncesijami, bo drvela še hitreje v popoln gospodarski prepad.

Življenje bo zopet normalno in vlada bo skušala zopet kakor doslej najti zdravilo v prisvajanju novih zemelj na Jadranu in drugod. Italijanski vladi je na naših primorskih provincah mnogo več nego nam, mi brez njih lahko živimo, Italija ne more. Ona rabi te zemlje, da jih, potem ko s šikanami prežene autohtono slovansko prebivalstvo, porabi za kolonizacijo svojih odvišnih ljudi. Rabi pa jih tudi za to, da z njim dobi v svoje rok vso pomorsko in prekomorsko trgovino srednje Evrope, ki bo lahko preživela nove tisoče njenih delavcev in od katere si bo lahko pomagala tudi ostala Italija. Radi tega in samo radi tega se tako bori za te dežele, ne pa morda radi par stotin Italijanov, ki žive v njih. To misli samo preprosto, zaslepljeno ljudstvo, ne mislijo pa diplomati in politiki.

Kakor išče človek, ki se potaplja, krčevito rešilne bilke, tako išče Italija naše dežele. Toda tu nastane vprašanje, ali morejo te dežele Italijo res rešiti ali ne. Začasno že, ne pa stalno. Zamorejo ji podaljšati življenje, rešiti pa ga ji ne morejo. Pa tudi slepljenje trpečih mas z zunanjo nevarnostjo se bo sčasoma obrabilo, izgubilo bo moč. Za sedaj se bo Italija rešila, toda ne bo trajalo dolgo, ko bo zavrelo znova, morda tudi tedaj brez katastrofe, toda

nogama delala pot; kakor svetli biseri so se trepetaje leskale na njenem oprsu vodne kaplje, ki so ji polzele tudi od močnih bokov po oblihi, polnih stegnih navzdol. Tako je prišla do svoje obleke in si z urno kretnjo vrgla nase srajco, a v tistem trenutku se je Konrad dvignil iz svojega skrivališča, prestrašen vzklil se ji je izvil iz ust, hotela je zbežati; toda Konrad se je je naglo oklenil z rokama in se vsesal s svojimi usnami v njen tilnik, ramena in prsi.

»Zdaj mi ne ubežiš več, ti dušica!« je ječjal in jo poljubljal strastno in brezumno vedno dalje.

Takrat se je s svojimi vročimi grudmi privila k njemu tudi sama.

»Ah, ti porednež... ti si prežal name...«

»Kakor lovec na lisico...« je šepetal in se z njo v objemu opotekel v mračno goščavo. »Matička gladka in mehka, kako sladko se me znaš oviti!«

Ko sta četrt ure pozneje sedela v mlinu, v sobi za mizo, in je ona začela pripravljati zanj in zase kavo, sta molčala obdva. Konrad je čutil, da ju vežejo zdaj vezi, ki jih ni mogoče več razvozljati, da ju je bilo nekaj zblížajo za vedno. Vse njegove misli

še bo prišel dan, ki je skoro nezbežen, ko bo ljudstvo v svojem obupu pozabljenelo in ne bo poslušalo več treznih besed voditeljev, tedaj bo zadela italijanski narod ona strašna katastrofa, katero smo v grobih potezah naslikali zgoraj.

Gibanje v zasedenem ozemlju pa ima čisto drug izvor in pomen, zato bomo o njem spregovorili posebej.

Čehoslovaška prometna komisija v Mariboru.

V Čehoslovaški so v zadnjem času opazili, da blagovni promet z Jugoslavijo vidoma pada in da je bil v zadnjih 4 mesecih skoro popolnoma ukinjen. Iz trgovskih in obrtnih krogov so od vseh strani na vlado prihajale tozadevne pritožbe. Na čehoslovaška podjetja so dohajala iz Jugoslavije naročila in reklamacije, a blaga ni bilo mogoče spraviti naprej. Tako je trpela Jugoslavija, ker ni mogla dobiti blaga direktnim potom iz Čehoslovaške, a Čehoslovaška je trpela, ker produkcija ranega blaga ni mogla spraviti v promet v Jugoslavijo. In trpela je železnica na celi progi med jugom in severom preobložena s tovorom, stoječim po postajah Nem. Avstrije po več mesecev. A največ so trpeli najširši naši krogi, konsumenti.

Čehoslovaška vlada, ki na vso moč podpira svojo trgovino in obrt, sluteč, da leži glavna krivda pri nas, se je odločila, da odpošlje posebno komisijo, z nalogo, da prouči na licu mesta naše prometne, zlasti pa naše obmejne carinske razmere. Ta komisija, ki ima samo informativen značaj, sestoji iz ministrskega svetn. dr. Laukaša,

je prepletala sladka zavest zadoščenja, da se mu je izpolnilo, kar si je bil toliko časa želel; okusiti enkrat ljubezen te nepokvarjene kmečke lepote. Z naslodo je mislil, da je bil vendarle uklonil njen kmečki ponos in da je zmagal tisto njeno trmoglavo sramežljivost mlade zakonske žene. Tiho je sedela zdaj kraj njega, tako, da se je večkrat ozrl na njo kakor na svojo davno ljubico; in začutil je v srcu, da jo ljubi od tega trenutka dalje v resnici bolj, kakor je bil ljubil do zdaj marsikatero žensko.

Molk ni trpel dolgo časa. Pričela sta se razgovarjati, drug drugemu sta razkrila svoje življenje; nekaj sladkega je velo iz takega pripovedovanja, zdelo se jima je obema, da ju zblížuje še bolj. Povedala mu je, da se je omožila pred dvema letoma, ko je bila stara dvanajset let, in da je vzela mlinarja ne iz ljubezni, ampak zaradi volje svojih staršev, ki so tako zahtevali. Ljubka in udana, mu je pripovedovala vse to tako neprisljano in naivno, da se je nehote sklonil in jo pričel poljubljan na oči. Iz njenih odkritih besedi je posnel, da ga je imela že dolgo časa rada, a da mu ni hotela priznati zgolj iz bojazni. Dalje prih.

Ivan Vidmar:

MLINARICA.

(Novela.) (Dalje.)

Že je stopil na brv, ko je tam doli v potoku vnovič zapljuskalo.

»Kdo, vraga, se tepe tako z vodo?« ga je obšla tedaj radovednost.

Sel je nazaj z brvi in utonil v goščevje, ki se je povsod nagosto razprostiralo ob potoku. Tiho kakor tat se je plazil med grmovjem naravnost v tisto smer, od koder se je še vedno čulo pljuskanje. Kmalu se je priplazil do potokovega obrežja; že je mislil razmakniti pred seboj vejevje, ki mu je zastiralo pogled v potok, ko je nepričakovano opazil pod grmovjem na mahovitih tleh tik sebe na kup zmetano žensko obleko.

»Morda se kopa ona!« mu je blisnilo v glavo. »Psi, fant... zdaj pa le pozor!«

Previdno je razmaknil z rokama vejevje, vtaknil v to odprtino glavo, ali pravzaprav samo oči, in pokukal na mirni, zeleni tolmun, ki ga je delal na tem mestu potok. Od presenečenja bi bil skoraj kriknil; v resnici — kopal se je ona, njegova mlinarica. Kakor iz belega mramorja izklesano

znanega strokovnjaka in prijatelja našega ministra Trumbiča; dr. Laukašu kot vodji komisije so prideleni še posebni strokovnjaki za carino in promet. Na potu v Jugoslavijo je ugotovila, da je Nem. Avstrija prenapolnjena s tovorom, namenjenim za Jugoslavijo (baje čaka že mesece blizu 2000 vagonov na uvoz v Jugoslavijo) in da vsled tega Nem. Avstrija ne more sprejemati novih tovarnih prometov iz Čehoslovaške.

Ta čehoslovaška komisija ki je tudi iz medsebojnih državno-političnih ozirov velikega pomena za nas, se je najprej obrnila na železniško obratno ravnanje v Ljubljani, kjer je bila komisija z veseljem sprejeta. Tozadevnih konferenc v Ljubljani se je udeležil tudi generalni konzul dr. Beneš in konzul Vondraček. Spričo uspehov te konference je komisija uvidela potrebo, da predvsem prouči zlasti carinarske razmere na najbolj važni obmejni postaji, torej v Mariboru.

In tako so se vršile tozadevne konference v soboto in nedeljo tudi pri nas.

Važno-tozadevno poročilo priobčimo jutri.

Včeraj je komisija nadaljevala svoje posle v Zagrebu, danes se nahaja v Sisku, od koder odpotuje v Beograd, kjer se vrši končna konferenca kakor slutimo, z istotako če ne še z dalekosežnejšimi posledicami kakor ob priliki obiska čehoslovaškega zunanega ministra.

Zunanja in notranja politika.

* Delavske demonstracije v Draždaneh. Draždane, 11. septembra. (Izvirno poročilo „Taboru“.) Včeraj je prišlo tu do težkih spopadov brezposelnih delavcev, ki so se navalili na hišo posredovalnice za delo. Policija je napad vbrnila z gumajevimi korobači. 12 oseb je bilo ranjenih. Demonstracije so se v večernih urah ponovile. Množica je razoroževala vsakega vojaka. V pozni noči se je šele posrečilo umiriti razburjene duhove.

* Viljem še vedno upa. Narodno združenje nemških časopisov je na svečan način proslavilo obletnico bitke pri Tannenbergu. Ob tej priliki se je poslala brzjavka bivšemu cesarju, na katero se je Viljem hvaležno odzval: Dal Bog, da naša domovina doživi dan Tannenberga.

* Krvavi spopadi v tržaskih ulicah. Socijalisti pri Sv. Jakobu so zaprli več ulic in zgradili barikade, ki bi zabranjevale prehod italijanskega vojaštva in oklopnih avtomobilov. To je bilo že dne 10. t. m. zvečer. Celo noč se je čulo streljanje na obeh straneh. Na to je nastala pavza, ki je trajala do poldne drugega dne. Zjutraj so se vršila na barikadah, kjer so plapolale rdeče zastave z napisi „W. Lenin“ id., zborovanja, ki so imela namen pregovoriti razburjeno ljudstvo k miru, kar se pa ni posrečilo. Množica je razorožila vsakega vojaka, ki ji je prišel pred oči. Oblasti so se pa tačas posvetovale, kaj naj se ukrene proti Sentjakobčanom, ki so večina slovenske narodnosti. Proglasilo se je izjemno stanje in general Ferrero je dal ukaz, zasesti Sv. Jakob s silo. Ob 17. uri se je pomikalo vojaštvo, močni pehotni oddelki brigade „Sassari“, topniški oddelki z dvema topovoma in več oklopnih avtomobilov z municijo. Ob 5.40 uri se je otvoril ogenj. Zagrmeli so topovi in barikade so zletele v zrak, nato so začele regnati strojnice. Streljanje ni ponehalo celo noč.

Dnevna kronika.

— V našem uredništvu se je oglašilo več znanih oseb, ki so službovale v Putju istočasno z g. pol. svetn. Mlekušan ter so izjavile, da je trditelj, da

se je pisal gospod. pol. svetn. z nemško ortografijo Mlekusch, katero je prinesel „Slovenski Narod“ in katero je po njem posnel tudi naš list, neresnična. Kar verujoč v verodostojnost teh oseb tem potom tudi blagohotno popravljamo.

— Popisovanje volilnih vpravičencev v Mariboru. Danes v ponedeljek 13. septembra so se dostavi hišnim posestnikom pole na vpis vseh moških, ki stanujejo v njihovi hiši, ki so s 21. septembrom t. l. izpolnili 21. leto starosti in ki so državljani kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev. Hišni posestniki so dolžni, da nemudoma vroče polo svojim stanovnikom. V hiši stanujoče stranke naj vpišejo vse moške svojega stanovanja, ki pridejo v poštev, po imenu in priimku, po poklicu, njih rojstne date, pristojnost, kedaj da so dobile sedanjo pristojnost, prejšnjo pristojnost za slučaj, da so bili poprej drugam pristojni, ob kedaj da bivajo v Mariboru, da li so samopravni ali podskrbstvom in da li sprejemajo ubožno podporo — vse pod tozadevno rubriko pole. Vsak, ki se vpiše, mora se podpisati v svoji vrsti pod predzadnjo rubriko in s tem potrditi resničnost podatkov. Ako je prizadeta oseba odsotna, naj podpiše vodja gospodarstva ali imetnik dotičnega stanovanja, četudi tega ni, pa hišni posestnik sam ali oskrbnik (administrator) s tozadevnim pristavkom. Osebe, ki imajo v hiši samo trgovski lokal ali ki tam izvršujejo kako obrt ali drug posel, pa ne stanujejo v isti hiši, se vpišejo le v seznam one hiše, v kateri stanujejo. Pole morejo biti izpolnjene tekom torka dne 14. septembra, tako da jih bodo hišni posestniki ali administratorji mogli v redu izpolnjene izročiti organom, ki jih odpošlje magistrat v sredo dne 15. septembra. Ker morajo biti volilni imeniki sestavljeni do 21. septembra se pozivlje občinstvo, da gre na roke tako magistratnim nameščencem, kakor redarjem, hišnim posestnikom, oskrbnikom in najemnikom. Prestopki te odredbe se kaznujejo po naredbi z dne 30. septembra 1857 v zvezi z naredbi deželne vlade za Slovenijo z dne 16. decembra 1919 št. 809 Uradni list. Zaradi priprav za volitve bo od 13. do 22. septembra 1920 magistrat strankam na razpolago samo od 11. do 12. ure dopoldne.

— Prijava imovine podanikov sovražnih držav. Po členu 8. pravilnika za izvršitev uredbo o imovini neprijateljskih podanikov z dne 26. julija 1920, št. 324 prijaviti je ali neposredno ministrstvu za pravosodje ali policijskemu oblastvu vse osebe na ozemlju naše kraljevine, pri katerih je v oskrbi ali iz kakršnegakoli drugega razloga (zastave, jamstva itd.) v shrambi kakršnakoli imovina, ki pripada podanikom neprijateljskih držav, kakor gotovina, vrednostni papirji, dragocenosti in pogodbe. To velja zlasti za banke, zavarovalnice in vse vrste denarnih zavodov, ki morajo prijaviti vse vloge, depote, zastave, tekoče račune in sploh vse prejeme podanikov neprijateljskih držav. Podaniki naše kraljevine morajo ako tega doslej še niso storili, prijaviti ministrstvu za pravosodje v Beogradu dolgove in plačila, ki jih imajo proti podanikom neprijateljskih držav, bodisi da so ti dolgovi in ta plačila trgovskega ali netrgovskega značaja, bodisi da so podpri z menicami, trgovskimi knjigami ali kakorkoli drugače. Ker je tok za prijavo potekel že 20. avgusta t. l., se pozivlje občinstvo, da zahtevane prijave naknadno nemudoma izvrši. Kdor ne stori predpisane prijave, se obtoži po členu 11. ali 12. uredbe o imovini neprijateljskih podanikov. Vsakdo, ki ni zavezan vložiti prijave, ako naznanj po preteku rokov pravilnika, da ima kdo v posesti imovine, pravice in interese neprijateljskih podanikov, pa se ta imovina popiše in likvidira, ima pravico od 1 do 20% nagrade po vrsti denarja, ki se od te imovine vloži v fond likvidirane neprijateljske imovine; to nagrado določa minister za pravosodje.

— Sod. nadsvet. dr. Hočevarja so v soboto popoldne našli nezavestnega v njegovih sobi na okrožnem sodišču. Dopoldne je imel zelo razburljivo civilno pravno razpravo, od katere je razburjen odšel domov. Tam je naglo zavil

kosilo in odšel zopet v urad. Po zavžitju enega jabolka mu je prišlo tako slabo, da je izbruhnil iz želodca, a pri tem oblezal, kakor bi bil zadet od kapi. Prepeljali so ga domov, kjer ga je, kakor se govori, vdružil zadela kap, najbrže kot posledica preobloženega napornega dela. Na okrožnem sodišču se je nakupilo toliko civilnih pravnih razprav, da, če bi se danes vse razpisale, bi prišla zadnja komaj čez eno leto na vrsto.

— Uvoz in zloraba žigosanih 1 in 2 K bankovcev. Na naši severni meji se je v zadnjem času opazil velik naval 1 in 2 K bankovcev zlasti nove serije 1300—1400. Ker je brezdvomno dokazano, da so ti bankovec iz Nem. Avstrije semkaj vtihotapljeni in zlorabno žigosani, je obratno ravnanje južne železnice odredilo, da vse postaje odklanjajo sprejem takih bankovcev.

— Koncert v mestnem parku se je vršil v nedeljo dopoldne tudi brez kapelnika v splošno zadovoljnost občinstva, ki bi ga bilo lahko še več, da bi bil koncert pravčasno razglašen.

— Če je Tomanov avto še vedno v Dol. Lešavi v varstvu prekmurskega „boga“ podpolk. Lukiča, tega ne moremo trditi. Vemo pa, da so trditve, da se je generalu Maistru in policijskemu komisarju dr. Senekoviču posrečilo ta avto dobiti nazaj, popolnoma neosnovane, omenjena gospoda kaj takega niti poskusila nista, vedoč, da bi bila vsaka intervencija brezuspešna.

— Pavlu Rasbergerju, članu slov. narod. gledališča je dne 14. avgusta 1920 na potovanju iz Norvega Vrbassa v Bački, zmanjkalo na južnem kolodvoru v Zagrebu na doslej še nepojasnen način pri vlaku, ki odhaja ob 4.55. uri v jutro proti Zidanemu mostu: delničarica (črna na pol usnjena), v kateri je bilo poleg gotovine 270 K še: vozni listek od Zagreba do Maribora, vojaški „Oprostilni list“ glaseč na njegovo ime in izpostavljen na nedoločen čas, legitimacija „Udruženja gledaliških igralcev SHS“, „Bolniški list“, okrajne bolniške blagajne v Mariboru, dve sliki in druge malenkosti. V slučaju izsleditve listin, prosil oškodovanec, da se iste oddajo policijskemu komisarijatu v Mariboru.

— Vinska trgatve. V nedeljo, dne 19. t. m. priredi prostovoljna požarna bramba na Pobrežju v gostilni Rojko veliko veselo vinske trgatve. Pri veselici sodeluje tudi možki pevski zbor.

— Koncert v Oficirskem domu. V nedeljo zvečer se je vušil v Oficirskem domu koncert s prosto zabavo, na katerega so bili povabljeni tudi rezervni oficirji ter prijatelji oficirjev. Ob izborni godbi se je razvila neprisljuna zabava. Zleti bi bilo, da bi postal naš Oficirski dom središče tudi rezervnih oficirjev, katerih živi v Mariboru veliko število. Dobro bi tudi bilo, da bi se osnovala organizacija rez. oficirjev. O tej stvari bomo še spregovorili.

— Pekarna Strausgittl ni bila, kakor se je napačno poročalo obsojena radi pokvarjenega peciva, ampak samo vsled tega, ker je bil kruh premajhen, kar pa je zakrivil pek. Toliko v vednost našemu občinstvu.

— Zakaj se podražuje blago? Na to vprašanje odgovorimo z enim vzgledom: Mariborska trdnja je naročila iz Dunaja čevljarski klej, brutó 620 kg za 2500 K. Toda prevoznik in carinski stroški znašajo 3352 K 73 vin. od teh pripade samo na karino 1737 K 30 v. Mislimo, da ni treba razsodnemu človeku nobenega komentarja, odkod neznošna draginja in zakaj v zadnjem času tako bujno cvete obmejno tihotapstvo.

— Za invalide. Splošna organizacija vojnih invalidov, vdov in sirot v Mariboru naznanja, da je invalidska organizacija dosegla pri prometnem ministrstvu za svoje člane proste vozne liste za vse drž. železnice kraljevine SHS, ki potujejo v važnih zadevah v glavna mesta naše države. Reflektanti najpošljejo pisarni organizacije rojstni, domovinski ter vojaški list, posebno pa še potrdilo o zadnjem nadpregledu ter fotografijo. Opozarja pa se, da debe legitimacijo za prosto vožnjo le organizirani invalidi in od teh tudi samo oni, ki so bili pri nadpregledu označeni z naimani 20. odstotno delanezmožnostjo.

Kdor še ni organiziran naj se torej brzo organizira.

— Delovanje razmejitvene komisije. V zadnjih sejah razmejitvene komisije sta predložili jugoslovenska in avstrijska delegacija različne predloge o meji med Košenjakom in Sv. Lovrencem. Vsled tega studira sedaj razmejitvena komisija razmere na licu mesta. Odločitev bo padla takoj, ko bodo izvidi končani.

— Avstrijsko orožništvo ne pride v cono A. Z ozirom na vesti, da pride avstrijsko orožništvo v cono A in morajo letoviščarji to cono zapustiti, se uradno ugotavlja, da so te vesti prosto izmišljene in brez vsake podlage.

— Koze na Dunaju. V invalidnem domu na Dunaju je obolelo na kozah 13 oseb in sicer tudi otroci in 4 pomožne moči. Dva otroka sta podlegla bolezn. Oblasti so ukrenile vse potrebne za ustaviti nadaljno razširjanje bolezni.

— Povratek ujetnikov iz Rusije. S parnikom „Lišbor“ je došlo v Stettin 9. t. m. 68 avstrijskih in okoli 300 drugih vojnih ujetnikov, ki so se nato odpeljali v Passau.

— Izgubila se je na poti iz Rus v Limbuš zlata damska verižna zapestnica z graviranim datumom „S. V. 1904“. Pošten najditelj se naproša, da jo odda proti dobri nagradi v našem uredništvu. Pred nakupom se svari.

— Izjava. Ožji sosvet pokrajinskega poverjenišva Ljubljana je na svoji seji dne 9. septembra t. l. soglasno sklenil nastopno izjavo: Udruženje Jugoslovenskega učiteljstva v Beogradu — poverjenišvo Ljubljana ne prizna okrajnih šolskih nadzornikov, ki jih je imenovalo poverjenišvo prosvete za Slovenijo v Ljubljani. Učiteljstvo včlanjeno v UJU nima napram njim nobenih dolžnosti, ker niso imenovani zakonitim potom. Imenovanje okrajnih šolskih nadzornikov spada po bivšem avstrijskem in sedaj veljavnem srbskem zakonu v kompetenco ministrstva prosvete. Temu naziranju je soglasno pritril tudi ministrski svet. Na podlagi teh dejstev je minister prosvete razveljavil imenovanje okrajnih šolskih nadzornikov za bivšo Kranjsko. Zato pozivljamo učiteljstvo, včlanjeno v UJU v Beogradu poverjenišvo Ljubljana, da se ne pokori naredbam teh nezakonito imenovanih nadzornikov in zapuste šolsko sobo, ako bi prišli nadzorovat. Zastopniki učiteljstva v okrajnih šolskih svetih naj ne prisostvujejo sejam, na katerih bi bili navzoči ti nadzorniki, in izjavijo, da smatrajo, vse sklepe, ki bi se izvršili v njih navzočnosti za neveljavne. Poverjenišvo UJU Ljubljana, ki šteje danes 2300 članov, zahteva od gospoda ministra prosvete, da ne pusti nezakonitno vedoma kršenje zakona. Ministrstvo prosvete se tudi prosi, da izvrši čimprej imenovanje vseh okr. šol. nadzornikov, ki jih je predlagalo. Udruženje Jugoslovenskega učiteljstva v Beogradu — Poverjenišvo Ljubljane, dne 9. septembra 1920.

— Občinske doklade. Z razpisom deželne vlade za Slovenijo, poverjenišvo za notranje zadeve z dne 14. septembra št. 12.541, je dovoljeno mestni občini Maribor na podstavi soglasnega sklepa se je sosveta z dne 26. aprila 1920, pobirati nastopne povišane oziroma na novo uvedene doklade odnosno pristojbine: 1. Občinska doklada na kontingentovano in nekontingentovano pridobnino po poglavju II, na plačarino in krošnjarino od 65% na 130%; 2. gostiščina od 12% na 20%; 3. vodovodna naklada od 6% na 12%; 4. jednotna cena pri večji porabi vode se zviša od 50 vin. na 1 K za 1 m³, pri čemur se pri oni množini vode, ki je na podstavi naklade dovoljena, vppšteva 1 m³ s 60 v; 5. občinska doklada na vino na 500% državne užitnine; 6. občinsko naklada na vino za vsak hl 60 K; 7. občinska naklada na pivo za vsak hl 40 K; 8. občinska naklada na steklenico šampanjca 60 K; 9. občinska naklada 50 K od hektolitrske stopnje alkoholovine navadnega žganja; 10. občinsko doklado na železniške vozne listke na 20 K, voznine po 1 K za III., 2 K za II. in 4 K za I. razred; 11. občinska doklada od od prenosa lastniške pravice pri zazi-danem zemljišča od 1. septembra dr-

zavne nepremičninske pristojbine na 1. marcija tedaj v istej zmori kakor se sedaj odmeri od nezazidanega zemljišča; 12. občinska taksa. Občinska doklada od zemljiškega in hišnónajemninskega davka (40%) od rentnine (65%) ter kanalska pristojbina (4%) ostane ista, kakor v preteklem letu.

Kultura in umetnost.

— Ruski igralci angažovani v Ljubljani. Kakor poročajo ljubljanski listi, je uprava narodnega gledališča v Ljubljani angažirala za bodočo sezono več članov odlične ruske igralške družbe, ki je zadnji čas gostovala v Ljubljani, med njimi g. Mihajla Muratova; bivšega režiserja državnega gledališča v Moskvi, gospo Jeleno Marševu, bivšo članico gosposkega imetniškega gledališča in moskovskega Borisa Putiato, bivšega člana slovečega moskovskega gledališča Korša.

— Iz pisarne Slov. narodn. gledališča. Ravnateljstvo gledališča naznanja sl. abonement, da jim rezervira mesta sl. sezone samo še do srede 15. t. m. do 12 ure. Pozneje bo prosto razpolagalo z njimi ter jih oddalo novim reflektantom. Kdor se namerava abonirati naj se požuri, ker bi ravnateljstvo, da ustreže splošni želji, otvorilo še tretji abonement, če bi se zanj oglasilo dovolj abonementov.

— Slovensko narodno gledališče v Mariboru. Dne 18. sept. 1920 se otvori druga redna gledališka sezona 1920—1921. Upravni svet sestoji iz sledečih gg.: Hinko Nučič, upravnik; Milan Skrbinšek, dramaturg; profesor Viktor Cotič, scenograf; Ljudevit Svagelj, tajnik in Florentina Čeh, blagajničarka. Umetniško osebje bo obstajalo iz sledečih dam in gospodov: Berta Bukšekova, Štefanija Dragutinovičeva, Elvira Kraljeva, Slavica Mezgečeva, Lucija Ožegovičeva, Katica Petkova, Viki Podgorška, Danica Savinova, Iva Setinska, Mila Voukova; Valo Bratina, Ivan Gabrič, Edo Grom, Vekoslav Janko, Rudolf Mikulič, Hinko Nučič, Josip Pavle, Pavel Rasberger, Vinko Rožanski, Mario Sila, Milan Skrbinšek, Mario Simenc, Ljudevit Svagelj, Ciril Velušček in Rado Zeleznik. Člani režiserskega kolegija: Valo Bratina, Hinko Nučič, Josip Povh, Milan Skrbinšek in Rado Zeleznik. Kapelnik: Maks Schönherr; učitelj plesa in soloplesalec: Jakob Pečnik. Sodeloval bo tudi pevski zbor in stalen gledališki orkester. Gojila se bodo drama, opereta in po možnosti tudi opera. Priobčujemo repertoire, iz katerega se bodo uprizarjale najprikladnejše igre. Drama: Slovenske: Cankar: Hlapci, Pohujšanje v dolini št. Florjanski; Borštnik: Stari Ilija; Defela; Učenjak; Jelenc: Kosovo; Lah: Noč na Himeljniku, Pot v Betlehem; Linhart: Zupanova Micika; Majcen: Kasija; Milčinski: Kjer ljubezen, tam tudi Bog! Volkašin; Novačan: Veleja; Puhar: Požar; srbo-hrvatske: Brana: Istra; Corović: Zulumčar; Nušič: Knez od Semberije; Ogrizović: Smrt Smailage Cengića; Petrovič: Mrak; Vojnovič: Ekvinocij; ruske: Andrejev: Anisa; Gogolj: Revizor; Tolstoj: Vstajenje; češka: Semberk: Ulica št. 15; angleške: Shakespeare: Sen kresne noči; Shaw: Obrt gospe Warren; Wilde: Idealni soprog; francoske: Brieux: Žrtve; Hennequin; Gospa predsednica; Lavedan: Dvoboj; Moliere: Skopuh; Sardou: Cypriene (Divorgons); Scribe: Kozarec vode; španska: Echegaray: Galeotto; italijanska: Nicodemi: Perjanica; nizozemska: Michaelis, Revolucijska svatba; norveške: Ibsen: Heda Gabler; Strindberg: Smrti ples I. del, Smrti ples II. del (Vampir), Velika noč; madžarske: Drégely: Ce frak dobro pristoja; Molnár: Vrag; nemške: Anzengruber: Podkriževalci, Samski dvor; Costa: Brat Martin; Csinner: Maska satana; Ernst: Odgojitelj Lanovec; Hebbel: Marija Magdalena; Kadelburg: Pri belem konjičku; Raimund: Zapravljevec; Schönherr: Otroška tragedija, Zaneja; Sudermann: Tiha sreča; Wedekind: Zemski duh; Wildgans: Uboštvo; Peiskar: Kako so palčki premagali orjaka. Opera in opereta: Blödek: V vodnjaku; Verdi: Trubadur; Audran: Punčka; Heuberger: Operni ples: Kal-

mán: Jesenski mačever; Offenbach: Orfej v podzemlju; Parma: Amazonke; J. Strauss: Netopir; O. Strauss: Valčkovčar; Suppé: Lepa Galatea. V letošnji sezoni otvori uprava tudi lastno dramatično šolo, na kateri bodo poučevali: Milan Skrbinšek, vodja šole; Valo Bratina, učitelj; major Antun Ivanović-Mecger, profesor; Jakob Pečnik, učitelj. Uprava je otvorila dvojni abonement na sedeže in lože in sicer A in B. Vršila se bodo razna gostovanja jugoslovenskih umetnikov in umetnic. Gledališče bo prirejalo tudi stalna gostovanja v Celju. Predstave se bodo vršile v Mariboru ob torkih, sredah, četrtkih, sobotah, nedeljah in ob vseh praznikih (tudi popoldne). Razven tega se bodo prirejale dijaške, delavske, vojaške in otroške predstave. Kot otvoritvena predstava se uprizore v soboto, dne 18. septembra Ivan Cankarjevi Hlapci izven abonementa.

Sod šče.

V objemu okradel denar.

K čevljarju Ivanu Lovcu na Pobrežju je prišel Avgust Krois plačat neki dolg. Pri tem so si privoščili tudi pijače, kateri se je pridružil tudi Ant. Drevenšek, slikar na Pobrežju. Med tem ko so pili, se je Drevenšek oklenil Kroisa, ga objemal in pri tem iz žepa izmaknil denarnico s 1001 K 70 v gotovini. Po tem objemu je Drevenšek odšel ven, vrge denarnico proč, denar pa zakopal na njivi. Izprva je dejanje tajil, pozneje pa je vse lepo priznal in pokazal na njivi skriti denar. Za ta objem mu je okrožno sodišče nazočilo šest tednov ječe.

Iz maščevanja.

Franc Zimerman — trd Nemeč — je služil kot hišnik pri zavodu „Vesna“. Ker je mož preveč rad pil in poslal surov, so ga odslovili. To ga je razjezilo in sklenil se je maščevali nad zavodom. Vzel je nakupovalno knjižico ter šel k dvema trgovcema nakupit večjo množino raznega špecerijskega blaga. Da bi ta kupčija izgledala popolnoma v redu, si je najel svojo ljubico, Marijo Mulo, ki je pri teh nakupih fingirala kuharico zavoda „Vesne“. Nekaj tega blaga, sta prodala, ostalo pa porabila zase. Zimerman se je zagovarjal z razburjenostjo, sicer pa je vse skesano priznal. Njegova ljubica se ni upala priti pred sodišče. Zimerman je bil obsojen na tri mesece, Marija Mulo pa kot znana, že večkrat kaznovana tatica na štiri mesece ječe.

Najnovejša poročila.

Narodno predstavništvo.

LDU Beograd, 11. septembra. 122. redni sestanek začasnega narodnega predstavništva je otvoril predsednik dr. Vukčević ob pol 17. uri. Tajnik Joca Manojlovič je prečital zapisnik zadnje seje, ki se je sprejel brez pripombe. Nato so se prečitale pritožbe, prošnje ter se izročile posameznim odsekom. Pred prehodom na dnevni red je bila prečitana interpelacija poslanca Korača in dr. o odredbah proti železničarjem in delavcem. Dalje se naznani, da zahteva sodišče v Pancovu, naj se mu izroči posl. Mita Topalovički radi razžaljenja časti. Nato se prečita poročilo imunitetnega odseka, po katerem se imajo izročiti sodišču nastopni člani narodnega predstavništva: Kojić, Milosavljevič, pop Mimić, dr. Mazuranić, dr. Simjonović-Cotič, Dragović in Djamonja. Ker večina ministrov ni bila prisotnih, so bila razna vprašanja poslancev odgojena ter je zbornica presla takoj na dnevni red, t. j. generalna debata o mirovni pogodbi z Bolgarijo. Predsednik je dal besedo poročevalcu Cedi Kostiću, ki je prečital poročilo odseka o zakonskem načrtu mirovne pogodbe med zavezniškimi in pridruženimi silami in Bolgarijo po zapisniku, podpisanem v Neuillyu dne 11. novembra 1919 in o zakonu glede mirovne pogodbe med zavezniškimi

in pridruženimi državami z Bolgarijo. Predsednik narodne skupščine je otvoril načelno debato o tej pogodbi. Radikalec Ilija Ilić je govoril, kako je Bolgarija zahtevala veliko Bolgarijo ter si prizadevala, da dobi nadvlado nad Srbijo in si jo podjarmi. Cital je spise raznih komitov in jih podpiral z osebnimi opazovanji. Demokrat Juraj Biankini je dejal, govorec o miru z Bolgarijo, da mora biti zunanja politika čvrsta, kakor so naše kraševine. Spominjal se je bratov v zasedenem ozemlju in njih groznega položaja. Navajal je, da so Italijani prebivalec v zadrski okolici nasilno odvezli vse priprave za obdelovanje polja, tako da ne morejo obdelovati svoje zemlje. Italijani izganjajo naše ljudi z njih rodne grude in naseljujejo na njih zemlji Sicilijance in druge svoje rojake.

Govorec o dogodkih v Zadru je omenil, da so Italijani uničili 74 jugoslovenskih trgovin, gimnazijo in ljudske šole. Predsednik Vukčević je opozoril govornika, da je na dnevnem redu mirovna pogodba z Bolgarijo, dr. Biankini odgovarja, da je običaj vseh parlamentov, da se ob razpravi o zunanji politiki omenjajo tudi vsa vprašanja, ki se tičejo zunanje politike. Nadaljujoč pravi, da hoče samo še omeniti, da zavezniki po znanih krvavih dogodkih v Trstu mesca julija niso poslali v Trst niti ene ladje, niti ene misije, ki bi preiskala tamošnje dogodke. Nadalje je govoril o napadih Albancev na naše ozemlje, ki so bili inscenirani od Italije. Prešel je vprašanje Rusije ter omenil, da je oni ki meni, da bomo šli proti Rusiji, fantast. Naša vlada je odbila zahtevo antante, da bi mi poslali proti Rusiji nekaj divizij. Hvala ji za to. Pravica, ki nam ni prišla iz zahoda, mora priti iz iztoka. Govornik obžaluje, da še sedaj ne stojimo v diplomatskih stikih z Rusijo, kar je že napravila lokava Italija, ki je imenovala svojega poslanika za Rusijo. Končno je govoril še o mukah naših ljudi na Jadranu in dejal, da so njih muke naše muke. — Socijalist Bukšeg je dejal, da se popolnoma strinja z besedami svojega predgovornika, ki je omenil, da mora pripasti Balkan balkanskim narodom. Misli, da je skrajni čas, da odpošljemo domov bolgarske ujetnike, ki se še vidijo po naših ulicah. Treba je tudi podvzeti vse korake, da se vrnejo tudi iz Rusije vsi jugoslovenski vojni ujetniki. Posl. Mašić (liberalec) je v daljšem govoru izvajal, da je velika razlika med bolgarskim narodom in bolgarsko inteligenco. On strogo loči, oba narodna elementa in skuša dokazati, da je bolgarski narod dober in miroljuben ter da ni odgovoren za prelom s Srbijo, do katerega ga je privedla inteligenca. Za pokvarjenost bolgarske inteligence se ne sme naperiti odgovornost bolgarskemu narodu. Ako se govori o odnosjih do Bolgarije, se ni treba opirati na one ki sestavljajo državo, to je narod. Neodvisni radikalec Zujović je pobijal izvajanja predgovornika s tem, da je dejal, da poznajo Srbi stremljenja in intrige Bolgarov že 450 let. Leta 1912 je Srbija uspela, pa privede Bolgarijo na pravo pot. Takoj bo izbruhu svetovne, vojne pa se je videlo njeno Srbom sovražno stališče.

S tako državo in s takim narodom nam ni potreba pogodbe. Kaj nam tudi hočejo pogodbe, ki bi bile lažnive? Govornik napada nato zaveznike zaradi njihovega nepoštenega nastopa proti naši državi. Zdi se mu, da je stopila Bolgarija pri njih na naše mesto. Za-

vezniki si s svojim postopanjem delajo iz sovražnikov prijatelje, zato pa se jim odtujujejo prijatelji in postajajo zanje sovražniki. Ko je ostalo še osem govornikov, je predsednik zaključil ob 21. uri sejo in odredil prihodnjo na 13. t. m. ob 16. uri s sledečim dnevnim redom: Nadaljevanje generalne debate o mirovni pogodbi z Bolgarijo ter pretres poročila odseka za prošnje in pritožbe in končno poročilo odseka o mirovni pogodbi med zavezniki in drugimi silami in Avstrijo.

Konec delavskih nemirov v Italiji.

LDU Milan, 11. septembra. V popoldanski seji delavskih organizacij se je izjavil tajnik splošne delavske zveze Deragone proti vsaki diktaturi proletarijata in proti boljševiskim tendencam. Dnevni red, ki ga je predlagal Deragone, je bil sprejet z veliko večino, dočim je bil po strankinem vodstvu predlagani dnevni red odklonjen.

LDU Bern, 11. septembra. Kakor javlja švicarska brzojavna agentura iz Rima, je prodrlo ne le v krogih industrijalcev, temveč tudi med delavstvom spoznanje, da se je gibanje kovinarskih delavcev ponesrečilo. Vprašanje vpliva sovjetske oblasti je s tem rešeno.

Sestanek v Aix les Bainsu.

DKU Aix les Bains, 12. septembra. (Brezžično.) V nedeljo popoldne se je sestal Giolitti z Millerandom. Seje so se udeležili tudi ostali državniki. Giolitti je odpotoval v torek zjutraj, medtem ko ostane Millerand, ki se bo podal v prihodnjih dneh v Ženevo.

Nemško divjanje na Koroškem.

LDU Borovlje, 12. septembra. Po roča se: V soboto 4. t. m. o polnoči so napadli nemčurski „folksverovci“ najmlajšega člana boroveljskega Sokola ter mu zadali z nožem dve rani na levi rami. Upati je, da ranjenec okreva kmalu. Eden teh napadalcev sedi že pod ključem. Ista tolpa je še v isti noči hotela udreti v hišo dr. Mišiča, ki se je roparjev ubranil le z največjo težavo.

Regent se povrnil v Beograd.

LDU Beograd, 12. septembra. Regent Alexander se je popolnoma zdrav povrnil včeraj popoldne s svojega kratkega potovanja v Pariz. V njegovem spremstvu se nahaja sestra kneginje Jelena z otrokoma Vsevolodom in Katarino. Nastanili so se v vili na Topčiderskem brdu, ki jo je dal regent pripraviti zanje. Na svojem povratku se je regent ustavil čez noč tudi v Zagrebu, da se informira o vzrokih kmetskega pokreta in o poteku tega gibanja.

Dr. Trumbić v Beogradu.

LDU Beograd, 12. septembra. Minister za zunanje posle dr. Trumbić je dospel danes s svojo soprogo v Beograd in prenočil v hotelu „Central“.

General Pesić zopet v Beogradu.

LDU Beograd, 12. septembra. General Peter Pesić, pomočnik načelnika generalnega štaba se je včeraj povrnil s svojega potovanja v Vojvodino v Beograd.

Gospodarstvo, trgovina.

Trgovska pogodba z Nemško Avstrijo. Jugoslovenska vlada je sklenila z Avstrijo trgovsko pogodbo na isti podlagi kakor Italija z Avstrijo. Na podlagi te pogodbe je poslala jugoslovenska vlada 15.000 ton pšenice in 40.000 ton koruze na Dunaj in bo v kratkem poslala še nadaljnjih 50.000 ton pšenice, 110.000 ton koruze, 210.000 ton rži in še drugih živil. V zameno za to bo dobavljala Avstrija kovinske izdelke, papir, tkanine, barvila in lokomotive.

Francosko-poljska trgovska pogodba. Listi poročajo, da sta Francija in Poljska sklenili trgovsko pogodbo. Poljska bo dobavljala Franciji posebno les, sladkor in predlivo, dobivala pa bo od Francije tekstilno blago, metalurgične proizvode in gnojila.

Železniški promet Male Poljske. Po izjavi poljskega zunanjega ministra se je sklenilo v Opulju, da se bode obravnavalo radi ureditve prometa in poštne listine. Razgovarjalo se bode o železniškem prometu Male Poljske po Gornji Šleziji na Poljsko.

Tudi 20 dolarski falzifikati so se pojavili v svetovnem prometu. Centrala državnih ban: v Zedinjenih državah opozarja na ponarejene bankovce, katere je precej lahko spoznati, ker je kontrolna številka in črka A zelo nejasna. Tudi na sprednjem delu so črke nejasne.

Trgovska akademija v Viravici. Tekom te jeseni se usnuje v Viravici štirirazredna trgovska akademija. Letos se otvori prvi razred.

Tudi Amerika želi gospodarskih

stikov z Jugoslavijo. Kakor poročajo ameriški listi, se je na zadnji konferenci ameriških trgovskih predstavnikov izjavilo mnogo uglednih podjetij, da žele z Jugoslavijo trgovinskih in gospodarskih stikov. V ta namen naj bi se osnovala v Beogradu ameriška trgovska zbornica.

Graditev železniške proge Krapina — Rogatec. Zagrebška družba »Pruga« bode po naročilu ministrstva saobračaja začela s predpripravami za gradnjo normalne železnice od postaje Krapina do postaje Rogatec lokalne železnice Grobelno — Rogatec.

Izvoz pšenice. V smislu predloga o finančnem zakonu se bode 5 do 10 odstotkov od 15.000 vagonov pšenice, katere je bila dovoljena za izvoz, pridržalo brezplačno za prehrano pashinskih krajev.

„Vinska delniška družba“ se osnuje v Pragi. Kapital bo znašal 20 milijonov čechoslovaških kron. Ker bode to novo vinsko podjetje v stalin zvezi pri nakupovanju vina z Jugoslavijo, se opozarjajo na to vsi producenti in trgovci z vinom.

Prvi svinjski sejem. V petek se je vršil v Mariboru prvi svinjski sejem, oziroma se je zopet otvoril vsled vojne prekinjeni sejem. Dna 7. septembra pa se je vršil prvi sejem za govejo živino in konje. Odslej se ti sejmi redno vrše vsak drugi in četrti torek v mesecu. Ako je ta dan praznik,

pa en dan preje, torej ponedeljek. Svinjski sejmi pa se vrše redno vsaki petek, če je ta dan praznik, pa v četrte, Mariborski živalski sejmi so bili svojčas znameniti.

Glavni urednik: Radivoj Rehar.
Odgovorni urednik: Fran Voglar.

Mala oznanila.

Radi izpraznenja odda:

Omara za led, priprave za točenje piva, železnino (tračnico) poljske železnice, ograje, strojne dele, cevi, škripce za žemene, gonilna kolesa, ležišča, (stara in železo), gospodarske predmete vozove, sani, samokolnice, vozne pritlikine, stroj za obračanje sena, konjske in volovske opreme, slamoreznice, drobilni mlin, poljsko pekarno, železne tečajnike, oknice in oboje, železne peči in ognjišča, decimalne tehtnice, kotle iz litega železa, železne postelje, žebelje, verige, žage, prazne zaboje in sode, odpadke cinkove pločevine, brusilne kamne, steklenice (flaškone) stari papir (za trgovce) ter steklen sod. Tovarna za vžigalice v Rušah. 2-2 484

Krojaškega pomočnika sprejem takoj tudi ako ni popolnoma izmožen vsega dela. Štola, Koroščeva ul. št. 8. 494 2-1

Izjava. Podpisani izjavljam in obzalamem ker sem pomočoma žalil prejšnjo požarno brambo in se zahvaljujem za odstop tožbe. Rogatec, 8. septembra 1920. 493 Dragotin Kučič.

Izvrstni obad eventuelno večerjo v boljši hiši. Naslov pove upravništvo. 486 2-1

Mobilovano mesečno sobo išče stalno nameščen gospod za takoj ali pa vsaj s 15. septembrom, če mogoče bolj v sredini mesta. Poudrbe pod »Soba« na upravo tega lista.

Angležirja

podučuje v njenem maternem jeziku po izvršnih metodi, pride tudi na dom. Ako se javi zadosno šteto vilo udeležencev, se lahko upeljuje večerni kurzi. Gosposka ulica 44, pri tličje. 492 3-1

Prade se do 1. novembra dobro idočo trgovino z mesanim blagom in trafiko. Spod. Hoče na držav. cesti.

Odvetniška pisarna 495

dr. Karl Koderman-a

se je preselila na Aleksandrovo cesto št. 12 (ob vogalu Sodne ulice).

Pizenska restavracija

prporoča svojo priznano dobro kuhinjo kakor tudi naravna vina, vedno sveže pivo. — Sprejema abonente. — Obad in večerja dnevno 17 K. Za obilen obisk se prporoča

Irma Kutnik,

485 Maribor, Tattenbahova ulica št. 5. 2-1

Benzin, petrolej, gonilno olje,

strojno olje, cilindrovo olje, tovorni mast,

kolomaz, vazelin, olje in mast za usnarje

dobavlja promptno

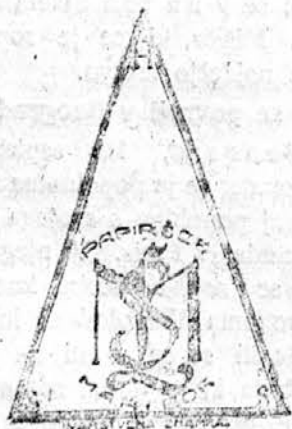
„Mineralna rafinerija“ Dravograd

Dopise na centralo v Mariboru.

Telefon šte. 80.

12-5

Brzjavji: Rafinerija.

Vsi

Vse

Vsa

338 3-2

Kupujete vse svoje pisarniške potrebšline pri veletrgovini

Ludovik Šef, Maribor, Prešernova ulica 1

Tovarniška zaloga in specialna trgovina pisarniških potrebštin.

Zastopstvo

za najboljši pisalni stroj „UNDERWOOD“ in razpisovalni aparat „OPALOGRAPH“ Brzjavji: Papiršef Maribor.

Na vsakovo pisarniški ustmeno ponudbi

Mariborska eskomptna banka

v Mariboru, Aleksandrova cesta št. 11

Podružnice: Murska Sobota in Velikovec.

Sprejema: Vloge na knjižice, na tekoči in žiro-račun proti najugodnejšemu obrestovanju.

Kupuje in prodaja: Devize, valute, vrednostne papirje itd.

Eskontira: Menice, devize, vrednostne papirje itd.

Daje kredite: Pod najugodnejšimi pogoji.

Izdaja: Ceke, nakaznice in akreditive na vsa tu- in inozemska mesta.

Daje predujme: Na vrednostne papirje in na blago, ležeče v javnih skladiščih.

Prevzema: Borzna naročila in jih izvršuje najkulantneje.